

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 15 noiembrie 2019 – CS, Finanzamt Graz-Stadt**(Cauza C-844/19)**

(2020/C 77/33)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurenți: CS, Finanzamt Graz-Stadt

Interveniente: Finanzamt Judenburg Liezen, technoRent International GmbH

Întrebările preliminare

1. Din dreptul Uniunii rezultă o reglementare direct aplicabilă care să acorde unei persoane impozabile, căreia administrația fiscală, într-o situație precum cea din litigiul principal, nu îi rambursează în timp util TVA-ul datorat, dreptul la dobânzi moratorii, drept pe care aceasta să-l poată invoca în fața administrației fiscale sau în fața instanțelor administrative, deși dreptul național nu prevede o astfel de reglementare cu privire la dobândă?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare preliminară:

2. Este admisibil ca și în ceea ce privește creanța de TVA a persoanei impozabile generată de reducerea ulterioară a contraprestației, în conformitate cu articolul 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, aplicarea dobânzii să înceapă abia după expirarea unui termen rezonabil de care administrația fiscală dispune pentru a verifica corectitudinea dreptului invocat de persoana impozabilă?
3. Împrejurarea că dreptul național al unui stat membru nu prevede o reglementare privind aplicarea dobânzilor ca urmare a întârzierii la plată a creanțelor de TVA are drept consecință faptul că instanțele naționale trebuie să aplice, la stabilirea dobânzii, efectul juridic prevăzut la articolul 27 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată ⁽²⁾, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

⁽²⁾ JO 2008, L 44, p. 23.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Germania) la 27 noiembrie 2019 – M-GmbH/Finanzamt für Körperschaften**(Cauza C-868/19)**

(2020/C 77/34)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: M-GmbH

Pârât: Finanzamt für Körperschaften

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 11 primul paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva TVA”) trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării prevăzute la articolul 2 alineatul (2) punctul 2 din Umsatzsteuergesetz (Legea privind impozitul pe cifra de afaceri, denumită în continuare „UStG”), în măsura în care aceasta nu permite ca o societate de persoane (în speță, o GmbH & Co. KG) ai cărei asociați, alții decât societatea-mamă de cel mai înalt rang, nu sunt toți persoane integrate pe plan financiar în întreprinderea societății-mamă de cel mai înalt rang, în sensul articolului 2 alineatul (2) punctul 2 din UStG, să fie o societate legată organic în cadrul unui grup fiscal unic în scopuri de TVA?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare preliminară:
 - a) Articolul 11 al doilea paragraf din Directiva TVA trebuie interpretat – ținând seama de principiul proporționalității și de principiul neutralității – în sensul că poate justifica o excludere a societăților de persoane de tipul celor menționate la prima întrebare preliminară dintr-un grup fiscal unic în scopuri de TVA, întrucât în cazul societăților de persoane dreptul național nu impune cerințe în privința formei în care se încheie și se modifică contractele de societate, iar în privința convențiilor pur verbale pot exista, în cazuri individuale, dificultăți de dovedire a existenței integrării financiare a societății legate organic?
 - b) Faptul că legiuitorul național nu a inclus intenția de a preveni evaziunea fiscală sau fraudă încă de la adoptarea măsurii se opune aplicării articolului 11 al doilea paragraf din Directiva TVA?

(¹) JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Recurs introdus la 28 noiembrie 2019 de FV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 19 septembrie 2019 în cauza T-27/18 RENV, FV/Consiliul (Cauza C-875/19 P)

(2020/C 77/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: FV (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

- Anularea Hotărârii din 19 septembrie 2019 (T-27/18 RENV) și, în consecință, admiterea concluziilor formulate de recurentă în primă instanță și, prin urmare, anularea raportului de evaluare întocmit pentru recurentă pentru anul 2013;
- Obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.